

Çocuğunun senin üzerinde hakkı var!

KIRK HADİSTE ÇOCUK

DİB
YAYINLARI

إِذَا مَاتَ الْإِنْسَانُ انْقَطَعَ عَنْهُ عَمَلُهُ إِلَّا مِنْ ثَلَاثَةٍ إِلَّا مِنْ صَدَقَةٍ جَارِيَةٍ
أَوْ عِلْمٍ يُنْتَفَعُ بِهِ أَوْ وَلَدٍ صَالِحٍ يَدْعُو لَهُ.

“İnsan ölünce şu üçü dışında amellerinin sevabı kesilir: Sadaka-i câriye (faydası süregelen hayır), kendisinden faydalanan ilim ve arkasından dua eden hayırlı bir evlât.”

(Müslim, Vasiyyet, 14)

عَلَيْهِ
الْصَّلَاةُ
وَالسَّلَامُ

إِنَّ اللَّهَ عَزَّ وَجَلَّ حَرَّمَ عَلَيْكُمْ عُقُوقَ الْأُمّهَاتِ، وَوَادَ الْبَنَاتِ، وَمَنْعًا وَهَاتِ. وَكَرِهَ لَكُمْ
ثَلَاثًا قِيلَ وَقَالَ، وَكَثْرَةَ السُّؤَالِ، وَإِضَاعَةَ الْمَالِ.

“Aziz ve Yüce olan Allah, annelere saygısızlık etmeyi, kız çocuklarını diri diri gömmeyi, hak etmediğini istemeyi size haram kılmıştır. Sizin için üç şeyi de çirkin görmüştür: Dedikodu, anlamsız çok soru sormak ve malı boşa harcamak!”

(Müslim, Akdiye, 12)

أَيُّمَا رَجُلٍ جَحَدَ وَلَدَهُ وَهُوَ يَنْظُرُ إِلَيْهِ اخْتَجَبَ اللَّهُ مِنْهُ وَفَضَحَهُ
عَلَى رُءُوسِ الْأَوَّلِينَ وَالْآخِرِينَ.

“Kim göz göre göre çocuğunu(n kendisine ait olduğunu) inkâr ederse Allah da (kıyamet günü) ondan öylece uzaklaşır ve gelmiş geçmiş herkesin önünde onu rezil eder.”

(Ebû Dâvûd, Talâk, 28-29)

عَلَيْهِ
الْصَّلَاةُ
وَالْوَاسَلَامُ

فِتْنَةُ الرَّجُلِ فِي أَهْلِهِ وَمَالِهِ وَوَلَدِهِ وَجَارِهِ تَكْفِيرُهَا الصَّلَاةُ وَالصَّوْمُ وَالصَّدَقَةُ
وَالْأَمْرُ وَالنَّهْيُ.

“Kişinin imtihanı, ailesi, malı, çocuğu ve komşusu ile dir. Namaz, oruç, sadaka ve (iyiliği) emredip (kötülükten) sakındırma işte bu imtihan için kefare t olur.”

(Buhârî, Mevâkîtü's-salât, 4)

عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: "وُلِدَ لِي اللَّيْلَةَ غُلَامٌ فَسَمَّيْتُهُ بِاسْمِ أَبِي إِبْرَاهِيمَ." ... قَالَ أَنَسٌ: لَقَدْ رَأَيْتُهُ يَكِيدُ بِنَفْسِهِ بَيْنَ يَدَيِ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَلَمَعَتْ عَيْنَا رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَقَالَ: "تَذْمَعُ الْعَيْنُ وَيَحْزَنُ الْقَلْبُ وَلَا نَقُولُ إِلَّا مَا يَرْضَى رَبُّنَا إِنَّا بِكَ يَا إِبْرَاهِيمَ لَمَحْزُونُونَ."

“Enes b. Mâlik (r.a.) anlatıyor: (Son çocuğu dünyaya geldiğinde) Resûlullah (s.a.s.) ‘Bu gece bir oğlum oldu. Ona atam İbrahim’in ismini verdim.’ buyurdu... (Yaklaşık bir buçuk yıl sonra) o bebeği Resûlullah’ın (s.a.s.) gözleri önünde can verirken gördüm. Resûlullah’ın (s.a.s.) gözlerinden yaşlar döküldü ve şöyle buyurdu: ‘Göz yaşarır, kalp üzüldür fakat biz Rabbimizin razı olacağından başka söz söylemeyiz. İbrahim, biz senin ölümünden dolayı gerçekten üzgünüz.’”

(Ebû Dâvûd, Cenâiz, 23, 24)

لَمَّا تُوفِّيَ الْقَاسِمُ ابْنُ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَتْ خَدِيجَةُ:
يَا رَسُولَ اللَّهِ دَرَّتْ لُبَيْنَةُ الْقَاسِمِ فَلَوْ كَانَ اللَّهُ أَبْقَاهُ حَتَّى يَسْتَكْمِلَ رِضَاعَهُ.
فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: "إِنَّ تَمَامَ رِضَاعِهِ فِي الْجَنَّةِ."

“(Hz. Hüseyin (r.a.) anlatıyor:) Resûlullah’ın (s.a.s.) oğlu Kâsım vefat edince,
(annesi) Hz. Hatice ‘Ey Allah’ın Resûlü! Kâsım’ın sütü hâlâ damlıyor.
Keşke Allah süt emmeyi tamamlayıncaya kadar onu yaşatsaydı.’ dedi.

Bunun üzerine Resûlullah (s.a.s.) ‘O, süt emmeyi cennette tamamlayacaktır.’ buyurdu.”

(İbn Mâce, Cenâiz, 27)

رُفِعَ الْقَلَمُ عَنْ ثَلَاثَةٍ: عَنِ النَّائِمِ حَتَّى يَسْتَيْقِظَ، وَعَنِ الْمُبْتَلَى حَتَّى يَبْرَأَ،
وَعَنِ الصَّبِيِّ حَتَّى يَكْبُرَ.

“Üç kişiden sorumluluk kaldırılmıştır: Uyanıncaya kadar uyuyandan, iyileşene kadar aklını kaybedenden ve büyüyünceye kadar çocuktan.”

(Ebû Dâvûd, Hudûd, 17)

عَلَيْهِ
الْصَّلَاةُ
وَالسَّلَامُ

وَإِنَّ لِرَوْلَدِكَ عَلَيْكَ حَقًّا.

“Çocuğunun senin üzerinde hakkı var!”

(Müslim, Sıyâm, 183)

عَلَيْهِ
الصلوة
وَالسَّلَام

إِنَّ لَهُمْ عَلَيْكَ مِنَ الْحَقِّ أَنْ تَعْدِلَ بَيْنَهُمْ كَمَا أَنَّ لَكَ عَلَيْهِمْ مِنَ الْحَقِّ أَنْ يَبْرُوكَ.

“Sana iyi davranmaları senin çocukların üzerindeki hakkındır. Aynı şekilde çocuklar arasında adil davranman da onların senin üzerindeki hakkıdır.”

(Ebû Dâvûd, Büyû' (İcâre), 83)

عَلَيْهِ
الْصَّلَاةُ
وَالسَّلَامُ

إِنَّكُمْ تُدْعَوْنَ يَوْمَ الْقِيَامَةِ بِأَسْمَائِكُمْ وَأَسْمَاءِ آبَائِكُمْ فَأَحْسِنُوا أَسْمَاءَكُمْ .

“Kıyamet günü isimlerinizle ve babalarınızın isimleriyle çağırılacaksınız.

O hâlde güzel isimler koyunuz.”

(Ebû Dâvûd, Edeb, 61)

رَأَيْتُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَدَّيْنًا فِي أُذُنِ الْحَسَنِ بْنِ عَلِيٍّ
حِينَ وَلَدَتْهُ فَاطِمَةُ بِالصَّلَاةِ.

“(Ebû Râfi’ anlatıyor:) Fâtıma Hasan’ı dünyaya getirdiğinde,
Resûlullah’ın (s.a.s.), onun kulağına namaz ezanı gibi ezan okuduğunu gördüm.”

(Tirmizî, Edâhî, 16)

عَلَيْهِ
الْصَّلَاةُ

عَقَّ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ عَنِ الْحَسَنِ بِشَاةٍ وَقَالَ يَا فَاطِمَةُ اخْلِقِي رَأْسَهُ
وَتَصَدَّقِي بِزَنَةِ شَعْرِهِ فِضَّةً.

“(Ali b. Ebû Tâlib (r.a.) anlatıyor:) Resûlullah (s.a.s.), (torunu) Hasan için akîka kurbanı olarak bir koyun kesti ve kızına ‘Fâtıma, onun başını tıraş et ve saçının ağırlığı kadar gümüşü sadaka olarak ver.’ buyurdu.”

(Tirmizî, Edâhî, 19)

اتَّقُوا اللَّهَ وَاعْدِلُوا فِي أَوْلَادِكُمْ.

“Allah’tan sakının ve çocuklarınız arasında adaletli olun!”

(Müslim, Hibe, 13)

عَلَيْهِ
الْصَّلَاةُ
وَالسَّلَامُ

مَنْ كَانَتْ لَهُ أَنْثَى فَلَمْ يَيْدْهَا وَلَمْ يُهِنْهَا وَلَمْ يُؤْثِرْ وَلَدَهُ عَلَيْهَا - قَالَ يَغْنِي الذُّكُورَ -
أَدْخَلَهُ اللَّهُ الْجَنَّةَ.

“Kimin bir kızı olur, onu diri diri gömmez/öldürmez, hor görmez ve oğlunu kızından üstün görmezse, Allah onu cennete koyar.”

(Ebû Dâvûd, Edeb, 120-121)

مَنْ عَالَ ثَلَاثَ بَنَاتٍ، فَأَدَّبَهُنَّ وَزَوَّجَهُنَّ، وَأَحْسَنَ إِلَيْهِنَّ، فَلَهُ الْجَنَّةُ.

“Kim üç kız çocuğunun geçimini üstlenir, onları terbiye edip evlendirir ve onlara güzel davranırsa, cennet onundur!”

(Ebû Dâvûd, Edeb, 120-121)

عَلَيْهِ
الْصَّلَاةُ
وَالسَّلَامُ

أَلَا أَدُلُّكُمْ عَلَى أَفْضَلِ الصَّدَقَةِ ابْنُكَ مَرْدُودَةٌ إِلَيْكَ لَيْسَ لَهَا كَاسِبٌ غَيْرُكَ.

“Size sadakanın en değerlisini öğreteyim mi?

(Evlendikten sonra herhangi bir sebepten dolayı) sana dönüp gelen ve senden başka da geçimini sağlayacak kimsesi olmayan kızına (yaptığın harcamadır)!”

(İbn Mâce, Edeb, 3)

قَبَّلَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ الْحَسَنَ بْنَ عَلِيٍّ وَعِنْدَهُ الْأَقْرَعُ بْنُ حَابِسٍ
الْتَّمِيمِيُّ جَالِسًا . فَقَالَ الْأَقْرَعُ إِنَّ لِي عَشْرَةَ مِنَ الْوَلَدِ مَا قَبَّلْتُ مِنْهُمْ أَحَدًا .
فَنَظَرَ إِلَيْهِ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ ثُمَّ قَالَ مَنْ لَا يَرْحَمُ لَا يُرْحَمُ .

“(Ebû Hüreyre (r.a.) anlatıyor:) Bir keresinde Temîm kabilesinden Akra’ b. Hâbis Resûlullah’ın (s.a.s.) yanında otururken O (torunu) Hasan’ı öptü. Bunun üzerine Akra’ ‘Benim on çocuğum var ama hiçbirini öpmüş değilim.’ dedi. Resûlullah (s.a.s.) dönüp ona baktı ve ‘Merhamet etmeyene merhamet edilmez!’ buyurdu.”

(Buhârî, Edeb, 18)

لَيْسَ مِنَّا مَنْ لَمْ يَرْحَمْ صَغِيرَنَا وَيُقَرِّ كَبِيرَنَا.

“Küçüklerimize merhamet etmeyen, büyüklerimize saygı göstermeyen bizden değildir.”

(Tirmizî, Birr ve sıla, 15)

عَلَيْهِ
الْصَّلَاةُ
وَالسَّلَامُ

خَدَمْتُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ عَشْرَ سِنِينَ وَاللَّهِ مَا قَالَ لِي أَفًّا قَطُّ
وَلَا قَالَ لِي لِشَيْءٍ لِمَ فَعَلْتَ كَذَا وَهَلَّا فَعَلْتَ كَذَا.

“(Enes b. Mâlik anlatıyor:) Resûlullah’a (s.a.s.) on sene hizmet ettim. Vallahi bana bir kez olsun ‘Öf!’ bile demedi. Herhangi bir şeyden dolayı, ‘Niçin böyle yaptın?’ ya da ‘Şöyle yapsaydın ya!’ diye azarlamadı.”

(Müslim, Fedâil, 51)

عَلَيْهِ
الْصَّلَاةُ
وَالْوَاسَلَامُ

إِنِّي لَأَدْخُلُ فِي الصَّلَاةِ وَأَنَا أُرِيدُ إِطَالَتَهَا ، فَأَسْمَعُ بُكَاءَ الصَّبِيِّ ،
فَأَتَجَوَّزُ فِي صَلَاتِي مِمَّا أَعْلَمُ مِنْ شِدَّةٍ وَجَدِ أُمُّهُ مِنْ بُكَائِهِ.

“Bazen (kıraatı) uzatma niyetiyle namaza başlıyorum da bir çocuğun ağlayışını duyunca annesinin onun ağlamasıyla ne çok tedirgin olduğunu bildiğimden namazımı kısa tutuyorum.”

(Buhârî, Ezân, 65)

أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ كَانَ يُؤْتَى بِأَوَّلِ الثَّمَرِ فَيَقُولُ
« اَللّٰهُمَّ بَارِكْ لَنَا فِي مَدِيْنَتِنَا وَفِي ثَمَارِنَا وَفِي مُدِّنَا وَفِي صَاعِنَا بِرَكَّةً مَعَ بِرَكَّةٍ » .
ثُمَّ يُعْطِيهِ أَصْغَرَ مَنْ يَحْضُرُهُ مِنَ الْوِلْدَانِ .

“(Ebû Hüreyre anlatıyor:) Resûlullah’a (s.a.s.) (Medine’de) yılın ilk mahsulü getirildiğinde
‘Allah’ım! Şehrimize, meyvelerimize, ölçü ve tartımıza bereket üstüne bereket ihsan eyle!’
diye dua eder, sonra o meyveyi yanında bulunan çocukların en küçüğüne verirdi.”

(Müslim, Hac, 474)

عَقَلْتُ مِنَ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ مَجَّةً مَجَّهَا فِي وَجْهِهِ
وَأَنَا ابْنُ خَمْسِ سِنِينَ مِنْ دَلْوٍ .

“(Mahmûd b. Rebî’ diyor ki:) Ben beş yaşındayken Hz. Peygamber’in (s.a.s.) bir kovadan ağzına su alarak yüzüme püskürttüğünü hatırlıyorum.”

(Buhârî, İlim, 18)

كَانَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ حَامِلَ الْحَسَنِ بْنِ عَلِيٍّ عَلَى عَاتِقِهِ فَقَالَ رَجُلٌ
نِعْمَ الْمَرْكَبُ رَكِبْتَ يَا غُلَامُ . فَقَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ « وَنِعْمَ الرَّكَّابُ هُوَ » .

“(İbn Abbâs anlatıyor:) Resûlullah (s.a.s.) (torunu) Hasan’ı omzunda taşıırken bir adam:
‘Yavrum! Bindığın binek ne güzelmiş!’ dedi.

Bunun üzerine Hz. Peygamber (s.a.s.), ‘O da ne güzel bir binici!’ buyurdu.”

(Tirmizî, Menâkıb, 30)

عَلَيْهِ
الْصَّلَاةُ
وَالْوَاسَلَامُ

صَلَّيْتُ مَعَ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ صَلَاةَ الْأُولَى ثُمَّ خَرَجَ إِلَى أَهْلِهِ وَخَرَجْتُ
مَعَهُ فَاسْتَقْبَلَهُ وَلَدَانُ فَجَعَلَ يَمْسَحُ خَدَّيْ أَحَدِهِمْ وَاحِدًا وَاحِدًا - قَالَ - وَأَمَّا أَنَا فَمَسَحَ
خَدَّيْ - قَالَ - فَوَجَدْتُ لِيَدِهِ بَرْدًا أَوْ رِيحًا كَأَنَّمَا أَخْرَجَهَا مِنْ جُؤْنَةِ عَطَّارٍ.

“(Câbir b. Semure anlatıyor:) Resûlullah (s.a.s.) ile birlikte öğle namazını kıldım. Namazdan sonra Resûlullah, ailesinin yanına gitmek üzere çıktı, ben de onun peşine takıldım. Yolda birkaç çocukla karşılaştı. Her birinin yanağını teker teker okşadı. Hatta benim de yanağımı okşadı. Elinde tatlı bir serinlik ve attarın sepetinden çıkmışçasına mis gibi bir koku vardı.”

(Müslim, Fedâil, 80)

كَانَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ لِيُخَالِطُنَا حَتَّى يَقُولَ لِأَخٍ لِي صَغِيرٍ
« يَا أَبَا عُمَيْرٍ مَا فَعَلَ النُّغَيْرُ ».

“(Enes b. Mâlik (r.a.) anlatıyor:) ‘Hz. Peygamber (s.a.s.) bizim aramıza karışır ve küçük kardeşime (kuşunun hatırını sorarak) ‘Ebû Umeyr! Serçecik ne yapıyor?’ derdi.”

(Buhârî, Edeb, 81)

عَلَيْهِ
الْصَّلَاةُ
وَالسَّلَامُ

أَتَى عَلِيَّ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَأَنَا أَلْعَبُ مَعَ الْغِلْمَانِ - قَالَ - فَسَلَّمَ عَلَيْنَا

“(Enes b. Mâlik (r.a.) diyor ki:)

Ben çocuklarla oynarken Resûlullah (s.a.s.) yanıma geldi ve bize selâm verdi.”

(Müslim, Fedâilü's-sahâbe, 145)

أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أُتِيَ بِشَرَابٍ فَشَرِبَ مِنْهُ وَعَنْ يَمِينِهِ غُلَامٌ
وَعَنْ يَسَارِهِ أَشْيَاخٌ فَقَالَ لِلْغُلَامِ « أَتَأْذُنُ لِي أَنْ أُعْطِيَ هَؤُلَاءِ » فَقَالَ الْغُلَامُ لَا . وَاللَّهِ
لَا أُؤْثِرُ بِنَصِيبِي مِنْكَ أَحَدًا » قَالَ فَتَلَّهُ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فِي يَدِهِ.

“(Sehl b. Sa’d anlatıyor:) Resûlullah’a (s.a.s.) bir içecek ikram edildi. Birazını içip yanındakilere ikram etmek üzere sağ tarafına döndü. Sağında bir çocuk, solunda ise ashâbın yaşlıları vardı. ‘Meşrubatı önce bu yaşlılara vermeme izin verir misin?’ diye çocuğa sordu.

Ama çocuk ‘Hayır! Vallahi, senden gelen nasibimi kimseye kaptıramam.’ dedi.

Bunun üzerine Resûlullah (s.a.s.) içeceği çocuğun eline verdi.”

(Müslim, Eşribe, 127)

دَعَتْنِي أُمِّي يَوْمًا وَرَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَاعِدٌ فِي بَيْتِنَا فَقَالَتْ هَا تَعَالَ أُعْطِيكَ .
فَقَالَ لَهَا رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ « وَمَا أَرَدْتِ أَنْ تُعْطِيهِ » . قَالَتْ أُعْطِيهِ تَمْرًا .
فَقَالَ لَهَا رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ « أَمَا إِنَّكَ لَوْ لَمْ تُعْطِيهِ شَيْئًا كُتِبَتْ عَلَيْكَ كَذِبَةٌ .

“(Abdullah b. Âmir anlatıyor:) Bir gün Resûlullah (s.a.s.) bizim evimizde otururken annem ‘Gel, sana bir şey vereceğim!’ diye beni çağırdı. Resûlullah (s.a.s.) anneme ‘Ona ne vermeyi düşünüyorsun?’ diye sordu. Annem de ‘Hurma vereceğim.’ dedi. Bunun üzerine Resûlullah (s.a.s.), ‘Aman dikkat et! Eğer ona bir şey vermemiş olsaydın, senin için bir yalan yazılacaktı.’ buyurdu.” (Ebû Dâvûd, Edeb, 80)

لَا تَدْعُوا عَلَى أَنْفُسِكُمْ وَلَا تَدْعُوا عَلَى أَوْلَادِكُمْ وَلَا تَدْعُوا عَلَى خَدَمِكُمْ وَلَا تَدْعُوا
عَلَى أَمْوَالِكُمْ لَا تُوَافِقُوا مِنْ اللَّهِ تَبَارَكَ وَتَعَالَى سَاعَةَ نَيْلٍ فِيهَا عَطَاءٌ فَيَسْتَجِيبَ لَكُمْ.

“Kendinize, çocuklarınıza, hizmetçilerinize ve mallarınıza beddua etmeyiniz.
Olur ki, Allah Teâlâ’dan istenilenlerin geri çevrilmediği bir zamana rastlarsınız da
Allah dilediğinizi kabul ediverir.”

(Ebû Dâvûd, Tefrîu ebvâbi'l-vitr, 27)

عَلَيْهِ
الْصَّلَاةُ
وَالسَّلَامُ

إِذَا كَانَ جُنْحُ اللَّيْلِ - أَوْ أَمَسَيْتُمْ - فَكُفُّوا صَبْيَانَكُمْ ، فَإِنَّ الشَّيَاطِينَ تَنْتَشِرُ حِينَئِذٍ.

“Akşam olup gece karanlığı çöktüğünde çocuklarınızın dışarı çıkmasına engel olun.
Çünkü bu vakitlerde şeytanlar (sebebiyle kötülükler) yayılır.”

(Buhârî, Eşribe, 22)

وَجِدَتْ امْرَأَةً مَقْتُولَةً فِي بَعْضِ الْمَغَارِى فَنَهَى رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ
عَنْ قَتْلِ النِّسَاءِ وَالصِّبْيَانِ.

“(Abdullah b. Ömer’in anlattığına göre) Savaşlardan birinde öldürülmüş bir kadın bulundu.
Bunun üzerine Resûlullah (s.a.s.) kadın ve çocukların öldürülmesini yasakladı.”

(Müslim, Cihâd ve siyer, 25)

عَلَيْهِ
الْصَّلَاةُ
وَالْوَاسَلَامُ

مَنْ فَرَّقَ بَيْنَ الْوَالِدَةِ وَوَلَدِهَا فَرَّقَ اللَّهُ بَيْنَهُ وَبَيْنَ أَحَبِّتِهِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ.

“Kim anneyi yavrusundan ayırırsa,
Allah da kıyamet günü onu sevdiklerinden ayırır.”

(Tirmizî, Büyû', 52)

عَلَيْهِ
الْصَّلَاةُ
وَالسَّلَامُ

كُلُّ مَوْلُودٍ يُوَلَّدُ عَلَى الْفِطْرَةِ ، فَأَبَوَاهُ يُهَوِّدَانِهِ أَوْ يُنَصِّرَانِهِ أَوْ يُمَجِّسَانِهِ.

“Her doğan fitrat üzere doğar. Sonra anne babası onu Yahudi, Hristiyan ya da Mecusi yapar.”

(Buhârî, Cenâiz, 92)

عَلَيْهِ
الْصَّلَاةُ
وَالسَّلَامُ

مَا نَحَلَ وَالِدٌ وَلَدًا مِنْ نُحْلٍ أَفْضَلَ مِنْ أَدَبٍ حَسَنٍ.

“Hiçbir baba, evlâdına güzel terbiyeden daha kıymetli bir bağışta bulunmamıştır.”

(Tirmizî, Birr ve sıla, 33)

عَلَيْهِ
الْصَّلَاةُ
وَالسَّلَامُ

ثَلَاثُ دَعَوَاتٍ مُسْتَجَابَاتٌ لَا شَكَّ فِيهِنَّ دَعْوَةُ الْمَظْلُومِ وَدَعْوَةُ الْمُسَافِرِ
وَدَعْوَةُ الْوَالِدِ عَلَى وَلَدِهِ.

“Üç çeşit duanın kabul edilmesinde şüphe yoktur: Haksızlığa uğrayan kimsenin duası, yolcunun duası ve anne babanın çocuklarına bedduası.”

(Tirmizî, Birr ve sıla, 7)

عَلَيْهِ
الْصَّلَاةُ
وَالْوَاسَلَامُ

إِذَا عَرَفَ يَمِينَهُ مِنْ شِمَالِهِ فَمُرُوهُ بِالصَّلَاةِ.

“Sağını solundan ayırabilen yaşı geldiği zaman çocuğa namaz kılmasını emredin.”

(Ebû Dâvûd, Salât, 26)

عَلَيْهِ
الْصَّلَاةُ
وَالسَّلَامُ

أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ كَانَ يُصَلِّي وَهُوَ حَامِلٌ أُمَامَةَ بِنْتَ زَيْنَبَ بِنْتِ
رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَلَأَبِي الْعَاصِ بْنِ رِبِيعَةَ بْنِ عَبْدِ شَمْسٍ ،
فَإِذَا سَجَدَ وَضَعَهَا ، وَإِذَا قَامَ حَمَلَهَا .

“(Ebû Katâde anlatıyor:) Resûlullah (s.a.s.), kızı Zeyneb’in Ebu’l-Âs b. Rebîa’dan olan kızı
Ümâme’yi omzunda taşıyarak namaz kıldardı. Secdeye vardığı zaman torununu yere koyar,
secdeden kalkınca da onu tekrar sırtına alırdı.”

(Buhârî, Salât, 106)

فَكُنَّا نَصُومُهُ بَعْدُ ، وَنُصَوِّمُ صِبْيَانَنَا ، وَنَجْعَلُ لَهُمُ اللَّعِبَةَ مِنَ الْعِهْنِ ، فَإِذَا بَكَى أَحَدُهُمْ عَلَى الطَّعَامِ أَعْطَيْنَاهُ ذَاكَ ، حَتَّى يَكُونَ عِنْدَ الْإِفْطَارِ .

“(Rubeyyi’ bnt. Muavviz anlatıyor:) Biz aşure orucunu tutardık, çocuklarımıza da tuttururduk. Oruçlu çocuklarımıza boyalı yünden oyuncaklar yapardık. Biri acıkıp yemek isteyerek ağlayınca iftar vakti olana kadar oyalanması için ona bu oyuncakları verirdik.”

(Buhârî, Savm, 47)

جَاءَتْ بِي أُمِّي أُمُّ أَنَسٍ إِلَى رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَقَدْ أَرَّرْتَنِي بِنِصْفِ
خِمَارِهَا وَرَدَّتْنِي بِنِصْفِهِ فَقَالَتْ يَا رَسُولَ اللَّهِ هَذَا أُنَيْسُ ابْنِي أَتَيْتُكَ بِهِ يَخْدُمُكَ
فَادْعُ اللَّهَ لَهُ . فَقَالَ « اَللّٰهُمَّ أَكْثِرْ مَالَهُ وَوَلَدَهُ » .

“(Enes b. Mâlik (r.a.) anlatıyor:) Annem Ümmü Enes beni Resûlullah’a (s.a.s.) getirdi. Başörtüsünün yarısını altıma, yarısını da üstüme giysi yapmıştı. ‘Ey Allah’ın Resulü! Bu, oğlum Enesçiktir. Onu sana hizmet etsin diye getirdim. Onun için Allah’a dua et.’ dedi. Bunun üzerine Peygamber Efendimiz, ‘Allah’ım! Onun servetini de çoluk çocuğunu da çoğalt.’ diye dua etti.”

(Müslim, Fedâilü’s-sahâbe, 143)

كَانَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَأْخُذُنِي فَيُقْعِدُنِي عَلَى فَخِذِهِ ، وَيُقْعِدُ الْحَسَنَ
عَلَى فَخِذِهِ الْآخَرَى ، ثُمَّ يَضُمُّهُمَا ثُمَّ يَقُولُ « اَللّٰهُمَّ ارْحَمْهُمَا فَإِنِّيْ اَرْحُمُهُمَا .

“(Üsâme b. Zeyd anlatıyor:) Resûlullah (s.a.s.) beni alıp bir dizine oturtur, Hasan’ı da öbür
dizine oturturdu. Sonra bizi göğsüne basar ve “Allah’ım! Bu ikisine rahmet eyle!
Çünkü ben bunlara merhamet ediyorum.” derdi.

(Buhârî, Edeb, 22)